

[Fibiger.]

meget realt indstillet, således at han gerne vil have, vi skal blive enige om tingene.

Når lovforslaget vender tilbage fra udvalgsbehandlingen, håber jeg, det er blevet forenklet, og at alt det gode i lovforslaget er bevaret, således at en god jordfordeling kan finde sted.

Aage Fogh: Jeg vil gerne begynde med at understrege, at alt, hvad der kan gøres for at skaffe en bedre arrondering af landbrugsjorden her i landet, er vi tilhængere af, og derfor vil vi yde lovforslagets hovedformål al mulig støtte; navnlig i visse egne af landet trænges der til et stort arbejde på dette område. Derimod er jeg ikke så sikker på, at den form, der er fundet for administrationen, vil kunne holde. Efter at vi nu har tumlet med jordlovsforslag af forskellig art gennem et par år og derigennem vundet indsigt på disse områder, forekommer det mig ærlig talt, at man skal være sagkyndig, endog i udpræget grad, for at kunne finde ud af alle de love, der vedrører jordproblemerne — det er også et stort spørgsmål, det skal indrømmes.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at lufte den tanke, om det ikke var muligt ved arronderingen på disse områder at få det lagt sådan til rette, at administrationen af vore jordlove kom til at foregå lettere end nu. Det er min erfaring fra en række møder ud over landet, at næsten den eneste kritik, vi møder af jordlovene nu, er den, at administrationen går for langsomt. Når jeg ved møder har gjort opmærksom på, at staten er køber, den er en stor køber, en kontant køber, slår det sjældent fejl, at en mand står op og siger: tak skal du have, det er to år siden jeg solgte, og jeg har ikke fået mine penge endnu! Det fremmer ikke tilliden til de ellers udmærkede love.

Jeg vil derfor gerne i denne forbindelse sige til den højtærede landbrugsminister, at det forekommer mig, at maskineriet er lidt indviklet, og jeg forstår på de ærede foregående talere, også ordføreren for regeringspartiet, at der er mulighed for forhandling i udvalget. Jeg vil gerne give min tilslutning hertil i ønsket om, at det udvalg, der bliver nedsat, må finde frem til et resultat, der tjener hovedformålet: en arrondering af landbrugsarealerne, men på en så enkel og let tilgængelig måde som muligt.

Lynnerup Nielsen: Jeg kan på mit partis vegne tilsige vor medvirken til gennemførelse af de principper, der er nedlagt i lovforslaget. Vi er naturligvis også af den

opfattelse, at en rationel jordfordeling kun kan tjene det fornuftige formål at spare den menneskelige arbejdskraft på et område, hvor det ingeniørligt kan siges at gå ud over udbyttet, idet dette på ingen måde forringes, men tværtimod nogle steder kan forøges. Ikke mindst vil denne lovgivning kunne få sin betydning for de sønderjyske landsdele, som med hensyn til en fornuftig jordfordeling ligger længere tilbage, end det øvrige land i almindelighed gør.

Jeg kan altså, som jeg allerede har sagt, tilsige mit partis medvirken til dette lovforslags videre fremme her i det høje ting.

Hans Hansen (Rørby): Hvad angår formålet med dette lovforslag, den bedst mulige jordfordeling for landbrugsejendomme, kan der vel næppe være delte meninger; vi forstår allesammen betydningen deraf og giver dette formål vor tilslutning. Der har da også været foranstaltninger i gang i så henseende siden 1924, og — såvidt jeg har erfaret — med stort held nu og da; især i de sønderjyske landsdele har man foretaget en meget nødvendig formidling og fordeling af jorden, hvilket også har været ret stærkt påkrævet, og spørgsmålet er mange steder endnu slet ikke løst.

Jeg skal ikke her komme ind på at omtale den tekniske udformning af lovforslaget, skønt der godt kunne være grund til at gøre bemærkninger i anledning af, at man nu ansætter måske et halvt hundrede nye bestillingsmænd. Jeg er fuldstændig enig med det ærede medlem hr. Fibiger, som fremsatte et par betragtninger overfor landbrugsministeren i så henseende.

Jeg vil gerne fremføre et par principielle betragtninger om det efter min mening afgørende i § 2, stk. 1, som angår en beføjelse for kommissionen til at afsige en kendelse, der tvinger det mindretal, her er tale om, til at afstå sin jord. Hidtil har man jo arbejdet på frivillighedens grund, og jeg ved nok, at det undertiden kniber med at opnå et resultat. Jeg ved også nok, at det er rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Larsen (Bjerre) sagde, at det altid går trægt til at begynde med, men efterhånden kommer man til forståelse. Jeg tror imidlertid, der er fare for, at vi kan komme ind i noget andet, når det nu i lovforslagets § 2, stk. 1, hedder, at såfremt der ved udvalgsmedlemmernes bistand er udarbejdet en plan for en hensigtsmæssig jordfordeling og denne har fundet tilslutning hos flertallet af de af planen berørte lodsejere, så kan man afsige en kendelse, som tvinger mindretallet. Det er jo almindelig bekendt,